Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 26 юни 1990 година

за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете

(90/429/ЕИО)

(ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Решение 1999/608/ЕО на Комисията от 10 септември 1999 година	L 242	20	14.9.1999 г.
►**M2**	Решение 2000/39/ЕО на Комисията от 16 декември 1999 година	L 13	21	19.1.2000 г.
►**M3**	Регламент (ЕО) № 806/2003 на Съвета от 14 април 2003 година	L 122	1	16.5.2003 г.
►**M4**	Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година	L 219	40	14.8.2008 г.

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994 г.

▼B

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 26 юни 1990 година

за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете

(90/429/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че разпоредбите относно ветеринарно-санитарните проблеми при търговията в Общността с говеда и свине са се съдържат в Директива 64/432/ЕИО ([4]), последно изменена с Директива 89/360/ЕИО ([5]); като има предвид, че в допълнение Директива 72/462/ЕИО ([6]), последно изменена с Директива 89/227/ЕИО ([7]), съдържа разпоредби относно ветеринарно-санитарните проблеми, които възникват при вноса на говеда и свине от трети страни;

като има предвид, че горепосочените разпоредби са осигурили по отношение на търговията в Общността и вноса в Общността на говеда и свине от трети страни, че страната, от която животните идват, гарантира, че ветеринарно-санитарните критерии са били изпълнени така, че рискът от разпространение на болестите по животните е действително елиминиран; като има предвид обаче, че има известен риск от разпространение на тези болести в случай на търговия със сперма;

като има предвид, че в контекста на политиката на Общността за хармонизиране на националните разпоредби в областта на ветеринарно-санитарния контрол, регулиращи търговията в Общността с животни и животински продукти, сега е необходимо да се създаде хармонизирана система за търговия в Общността и вноса в Общността на сперма от свине;

като има предвид, че в контекста на търговията със сперма в Общността държавата-членка, в която е събрана спермата, трябва да бъде задължена да гарантира, че тази сперма е била събрана и обработена в одобрени и контролирани центрове за събиране на сперма, била е получена от животни, чийто здравен статус е такъв, че осигурява избягването на риска от разпространение на болести по животните, била е събрана, обработена, съхранена и транспортирана според правила, които предпазват здравния ѝ статус, и се придружава по време на транспортирането до страната на местоназначение от здравен сертификат, за да се осигури, че това задължение е било изпълнено;

([1]) ОВ C 267, 6.10.1983 г., стр. 5.
([2]) ОВ C 342, 19.12.1983 г., стр. 11.
([3]) ОВ C 140, 28.5.1984 г., стр. 6.
([4]) ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.
([5]) ОВ L 153, 6.6.1989 г., стр. 29.
([6]) ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28.
([7]) ОВ L 93, 6.4.1989 г., стр. 25.

▼B

като има предвид, че разликата в политиките, провеждани в Общността по отношение на ваксинирането срещу някои болести, оправдава поддържането на дерогации, ограничени по време, разрешаващи искането от държавите-членки, по отношение на някои болести, за допълнителна защита от тези болести;

като има предвид, че за вноса на сперма в Общността от трети страни трябва да се изготви списък на трети страни, като се отчитат ветеринарно-санитарните критерии; като има предвид, че независимо от този списък държавите-членки трябва да разрешават вноса на сперма само от центрове за събиране на сперма, които отговарят на определени стандарти и които официално се контролират; като има предвид, че в допълнение по отношение на страните в този списък трябва да се изработят, според обстоятелствата, специфични ветеринарно-санитарни условия; като има предвид, че за да се удостовери спазването на тези стандарти, трябва да бъде възможно да се извършват проверки на място;

като има предвид, че правилата и процедурите за проверки, установени в Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар ([1]), трябва да се разширят, за да обхванат настоящата директива;

като има предвид, че за да се избегне предаването на някои заразни болести, контролът по вноса трябва да се извършва когато пратката от сперма пристигне на територията на Общността, освен в случай на външен транзит;

като има предвид, че държава-членка трябва да получи разрешение да предприеме спешни мерки в случай на поява на заразна болест в друга държава-членка или в трета страна; като има предвид, че тъй като опасностите, свързани с такива болести, и защитните мерки, които те изискват, трябва да се оценяват по еднакъв начин в Общността; като има предвид, че в тази връзка трябва да се създаде процедура в Общността за спешни случаи, съгласно която да се предприемат необходимите мерки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет;

като има предвид, че на Комисията трябва да се предоставят правомощия да предприема някои мерки за прилагането на настоящата директива; като има предвид, че в тази връзка трябва да се създаде процедура за тясно и ефективно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет;

като има предвид, че настоящата директива не засяга спермата, произведена преди датата, на която държавите-членки трябва да се съобразят с нея,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Настоящата директива определя ветеринарно-санитарните условия, приложими към търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на сперма от животни от рода на свинете.

([1]) ОВ L 395, 31.12.1989 г., стр. 13.

▼B

Член 2

За целите на настоящата директива определенията, съдържащи се в член 2 от Директиви 64/432/ЕИО, 72/462/ЕИО, 80/407/ЕИО ([1]) и 90/425/ЕИО ([2]) се прилагат при необходимост.

Освен това „сперма“ означава еякулат от домашни животни от рода на свинете в непроменено състояние, подготвен или разреден.

ГЛАВА II

Търговия в рамките на Общността

Член 3

Всяка държава-членка гарантира, че само сперма, отговаряща на следните общи условия, е предназначена за търговия:

а) тя трябва да бъде събрана и обработена за целите на изкуственото осеменяване в център за събиране на сперма, който е одобрен от ветеринарно-санитарна гледна точка за целите на търговията в Общността в съответствие с член 5, параграф 1;

б) тя трябва да бъде събрана от животни от рода на свинете, чийто здравен статус отговаря на приложение Б;

в) тя трябва да бъде събрана, обработена, съхранена и транспортирана в съответствие с приложения А и В.

Член 4

1. До 31 декември 1992 г. държавите-членки, в които всички центрове за събиране на сперма имат само животни, които не са били ваксинирани срещу болестта на Ауески и дават отрицателна реакция на серум неутрализационния тест или на Елайза теста за болестта на Ауески, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива:

— могат да откажат приемането на територията на сперма от центрове за събиране на сперма, които нямат този статус,

— не могат да забранят приемането на сперма от нерези, които са били ваксинирани в центъра за събиране на сперма с GI маркерна ваксина, при условие че:

  — тази ваксинация е била извършена само на нерези, които са били серонегативни по отношение на вируса на болестта на Ауески,

  — серологичните изследвания, извършени в първите три седмици след ваксинирането на тези нерези, не откриват наличие на антитела, индуцирани от вируса на болестта.

    В този случай проба от спермата от всяко ежедневно събиране, предназначено за търговия, трябва да се подложи на тест за изолиране на вируса в одобрена лаборатория в държавата-членка по местоназначение.

    Разпоредбите на настоящия параграф няма да влязат в сила докато в съответствие с член 18 и не по-късно от 1 юли 1991 г. Комисията не определи протоколите за тестовете, които ще се използват за тези изследвания, като вземе предвид становището на Научния ветеринарен комитет, особено по отношение на честотата на тестовете, които ще

([1]) ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10.
([2]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.

▼B

се извършват в центъра, тестовете за изолиране на вируса и ефективността и безопасността на GI маркерната ваксина.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 18, може да се реши да се разширят разпоредбите на параграф 1 за част от територията на държава-членка, ако всички центрове за събиране на сперма в тази част на територията имат животни, които дават отрицателна реакция на серум неутрализационния тест или на Елайза теста за болестта на Ауески.

3. Преди 31 декември 1992 г. Съветът преразглежда настоящия член на базата на доклад от Комисията, придружен от предложения.

Член 5

1. Държавата-членка, на чиято територия се намира центърът за събиране на сперма, гаранира, че одобрението, предвидено в член 3, буква а), се предоставя само ако центърът отговаря на условията на приложение А и спазва другите разпоредби на настоящата директива.

Държавата-членка гаранира също така, че официалният ветеринарен лекар контролира спазването на тези разпоредби. Официалният ветеринарен лекар предлага одобрението да се оттегли, когато една или повече от разпоредбите вече не се спазват.

▼M4

2. Всички центрове за събиране на сперма се регистрират и за всеки център се определя ветеринарен регистрационен номер.

Всяка държава-членка съставя и актуализира списък на центрове за събиране на сперма и на техните ветеринарни регистрационни номера, който предоставя на останалите държави-членки и на обществеността.

▼B

3. Общите правила за прилагане на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 18.

Член 6

1. Държавите-членки гарантират, че всяка пратка от сперма се придружава от здравен сертификат, изготвен в съответствие с образеца в приложение Г от официален ветеринарен лекар на държавата-членка на събиране.

Този сертификат трябва:

а) да се изготви поне на един от официалните езици на държава-членка на събиране и на един от тези на държавата-членка по местоназначение;

б) оригиналът му да придружава пратката до нейното местоназначение;

в) да се изготви на един лист хартия;

г) да се издаде за един получател.

2. Държавата-членка по местоназначение може в допълнение към мерките, предвидени в член 8 от Директива 90/425/ЕИО, да вземе необходимите мерки, включително поставяне под карантина, при условие че това не влияе върху жизнеността на спермата, за да получи категорично доказателство в случаите, когато съществува съмнение, че спермата е инфектирана или замърсена с патогенни организми.

▼B

ГЛАВА III

Внос от трети страни

Член 7

1. Държава-членка може да разреши вноса на сперма само от тези трети страни, които са посочени в списъка, изготвен в съответствие с процедурата, установена в член 19. Този списък може да се допълва или изменя в съответствие с процедурата, установена в член 18.

2. При решаване дали трета страна може да се включи в списъка, посочен в параграф 1, особено внимание трябва да се обърне на:

а) здравословното състояние на добитъка, другите домашни животни и дивеча в тази страна, като се обърне особено внимание на екзотичните болести по животните, и на санитарното състояние на околната среда в тази страна, което може да застраши здравето на животните в държавите-членки;

б) редовността и бързината на информацията, предоставяна от тази страна относно съществуването на заразни болести по животните на нейната територия, предаващи се чрез спермата, особено на болестите, посочени в списъци А и Б на Международното бюро по епизоотии;

в) правилата на тази страна за превенция и борба с болестите по животните и контрол;

г) структурата на ветеринарните служби в тази страна и техните правомощия;

д) организацията и изпълнението на мерките за превенция и контрол на заразните болести по животните; и

е) гаранциите, които тази страна може да даде, за да се съобрази с настоящата директива.

3. Списъкът, посочен в параграф 1, и всички изменения в него се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.

▼M4

Член 8

1. Държавите-членки разрешават внос единствено на сперма, изпратена от център за събиране на сперма, който се намира в някоя от третите държави, фигуриращи в посочения в член 7 списък, и за който компетентният орган на съответната трета държава е в състояние да гарантира, че са спазени следните условия:

а) отговаря на условията:

i) за одобрение на центрове за събиране на сперма, определени в глава I от приложение А;

ii) свързани с контрола на такива центрове, определен в глава II от същото приложение;

б) официално е одобрен от компетентния орган на третата държава за износ в Общността;

в) работи под надзора на ветеринарен лекар на центъра;

г) подлежи на инспекция от официалния ветеринарен лекар на съответната трета държава поне два пъти годишно.

2. Списъкът на центрове за събиране на сперма, които са одобрени от компетентния орган на третата държава, фигуриращa в посочения в член 7 списък, в съответствие с условията, опре-

▼M4

делени в параграф 1 от настоящия член, и от които може да бъде изпращана сперма в Общността, се съобщава на Комисията.

Компетентният орган на третата държава следва незабавно да спре действието или да оттегли одобрението на център за събиране на сперма, когато той престане да отговаря на условията, определени в параграф 1, и следва незабавно да уведоми Комисията за това.

Комисията предоставя на държавите-членки всички нови и актуализирани списъци, които получава от компетентния орган на съответната трета държава в съответствие с настоящия параграф, и ги предоставя на обществеността за информация.

3. Подробни правила за еднаквото прилагане на настоящия член могат да се приемат съгласно процедурата, посочена в член 18, параграф 2.

▼B

Член 9

1. Спермата трябва да произлиза от животни, които непосредствено преди събирането на спермата им са пребивавали поне три месеца на територията на трета страна, която е в списъка, посочен в член 7, параграф 1.

2. Без да се засягат член 7, параграф 1 и параграф 1 от настоящия член, държавите-членки не разрешават вноса на сперма от трета страна, която е в списъка, освен ако спермата не отговаря на ветеринарно-санитарните изисквания, определени според процедурата, установена в член 18, за вноса на сперма от тази страна.

При определянето на изискванията, посочени в първата алинея, се вземат предвид:

а) здравната обстановка в района около центъра за събиране на сперма, като се обърне особено внимание на болестите, посочени в списък А на Международното бюро по епизоотии;

б) здравословното състояние в стадото в центъра за събиране на сперма и изискванията, свързани с тестовете;

в) здравословното състояние на животното донор и изискванията, свързани с тестовете;

г) изискванията, свързани с тестовете по отношение на спермата.

3. Референтната основа за определяне на ветеринарно-санитарните условия се използват стандартите, установени в глава II и съответните приложения. В съответствие с процедурата, установена в член 18, и за всеки случай поотделно може да се предоставят дерогации по отношение на тези условия, когато съответната трета страна осигури подобни поне равностойни ветеринарно-санитарни гаранции.

4. Член 4 се прилага.

Член 10

1. Държавите-членки разрешават вноса на сперма само при представяне на здравен сертификат, издаден от официален ветеринарен лекар на третата страна на събиране.

Този сертификат трябва:

а) да се изготви поне на един от официалните езици на държавата-членка по местоназначение и на един от тези на държавата-членка, където се извършва контролът на вноса, предвиден в член 11;

▼B

б) оригиналът му да придружава спермата до нейното местоназначение;

в) да се издаде на един лист хартия;

г) да се издаде на един получател.

2. Здравният сертификат трябва да отговаря на образеца, изготвен според процедурата, установена в член 19.

Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че всяка пратка от сперма, пристигаща на митническата територия на Общността, се подлага на контрол, преди да бъде пусната в свободно обращение или поставена под митнически режим, и забранява въвеждането на сперма в Общността, ако контролът при вноса при пристигането установи, че:

— спермата не идва от територия на трета страна, която е в списъка, изготвен в съответствие с член 7, параграф 1,

— спермата не идва от център за събиране на сперма, който е в списъка, предвиден в член 8, параграф 1,

— спермата идва от територия на трета страна, от която вносът е забранен в съответствие с член 15, параграф 2,

— здравният сертификат, който придружава спермата, не отговаря на условията, установени в член 10 и определени съгласно последния.

Настоящият параграф не се прилага за пратки от сперма, които пристигат на митническата територия на Общността и са поставени под режим на митнически транзит с местоназначение, намиращо се извън горепосочената територия.

Въпреки това той се прилага, когато митническият транзит се отменя по време на транспортирането през територията на Общността.

2. Държавата-членка по местоназначение може да предприеме необходимите мерки, включително поставяне под карантина, при условие че това не засяга жизнеността на спермата, за да получи категорично доказателство в случаи, в които съществува съмнение, че спермата е инфектирана или замърсена с патогенни организми.

3. Ако приемането на спермата е било забранено на едно от основанията, посочени в параграфи 1 и 2, и третата страна износител не разреши връщането на спермата до 30 дни в случай на дълбоко замразена сперма, или веднага в случай на прясна сперма, компетентните ветеринарни органи на държавата-членка по местоназначение могат да наредят тя да бъде унищожена.

Член 12

Всяка пратка от сперма, разрешена за приемане в Общността от държава-членка въз основа на контрола, посочен в член 11, параграф 1, трябва, когато е изпратена на територията на друга държава-членка, да се придружава от оригинален сертификат или заверено копие от него, надлежно подписани във всеки един случай от компетентните органи, които са отговорни за контрола, осъществен в съответствие с член 11.

▼B

Член 13

Ако се реши да се предприемат мерки за унищожаване според член 11, параграф 3, всички разходи се понасят от изпращача, получателя или техния представител, без обезщетение от държавата.

ГЛАВА IV

Предпазни и контролни мерки

Член 14

Правилата, предвидени в Директива 90/425/ЕИО, се прилагат, по-специално по отношение на проверките при произхода, организацията и последиците от проверките, извършени от държавата-членка по местоназначение.

Член 15

1. Предпазните мерки, предвидени в член 10 от Директива 90/425/ЕИО, се прилагат за търговията вътре в Общността.

▼M4

2. Правилата, установени в Директива 97/78/ЕО, се прилагат по-специално по отношение на организирането на контрола, извършван от държавите-членки, и на последващите действия във връзка с него, както и на защитните мерки, които следва да се прилагат в съответствие с процедурата, посочена в член 22 от посочената директива.

▼B

Член 16

1. Ветеринарните експерти от Комисията в сътрудничество с компетентните органи на държавите-членки и на третите страни, могат да извършват проверки на място, доколкото това е належащо за осигуряване на еднородно прилагане на настоящата директива.

Страната на събиране, на чиято територия е извършена проверка, оказва цялата необходима помощ на експертите при изпълнение на техните задължения. Комисията информира съответната страна на събиране за резултатите от проверките.

Съответната страна на събиране предприема всякакви мерки, които могат да се окажат необходими, за да се вземат предвид резултатите от тези проверки. Ако страната на събиране не предприеме тези мерки, след проверка на ситуацията от Постоянния ветеринарен комитет Комисията може да прибегне до разпоредбите на член 6, параграф 2, трета алинея и на член 5.

2. Общите разпоредби за прилагане на настоящия член, особено по отношение на честотата и правилата за извършване на проверките, посочени в параграф 1, първа алинея, се установяват според процедурата, предвидена в член 19.

▼B

ГЛАВА V

Заключителни разпоредби

Член 17

Приложенията към настоящата директива се изменят според процедурата, предвидена в член 18, за да се адаптират към технологическия напредък.

▼M3

Член 18

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и опазване здравето на животните, учреден в член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ([1]).

2. Когато се прави позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ([2]).

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 19

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и опазване здравето на животните.

2. Когато се прави позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на петнадесет дни.

▼B

Член 20

1. Настоящата директива не се прилага за сперма, събрана и обработена в държава-членка преди 31 декември 1991 г.

2. До датата на влизане в сила на решенията, приети в изпълнение на членове 8, 9 и 10, държавите-членки не прилагат за внос на сперма от трети страни по-благоприятни условия от тези, произтичащи от прилагането на глава II.

Член 21

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 31 декември 1991 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Член 22

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ГЛАВА I

Условия за одобряване на центрове за събиране на сперма

Центровете за събиране на сперма трябва:

1. да бъдат поставени под постоянно наблюдение от ветеринарен лекар на центъра;

2. да имат най-малко:

   а) помещения за настаняване на животни, включително съоръжения за изолация на животни, които не са преминали успешно тестовете, описани в приложение Б, глава II, или които проявяват клинични признаци на болест;

   б) съоръжения за събиране на сперма, включително отделно помещение за почистване и дезинфекция или стерилизация на оборудването;

   в) помещение за обработване на сперма, което не е необходимо да бъде на същия обект;

   г) помещение за съхранение на сперма, което не е необходимо да бъде на същия обект;

3. да бъдат построени или изолирани по такъв начин, че да не се допуска контакт с живи животни отвън;

4. да бъдат построени по такъв начин, че помещенията за настаняване на животни и съоръженията за събиране, обработка и съхранение на сперма да могат лесно да се почистват и дезинфекцират;

5. да бъдат проектирани по такъв начин, че помещението за настаняване на животните да е физически отделено от помещението за обработка на сперма и двете да са отделени от помещението за съхранение на сперма.

ГЛАВА II

Условия, които се отнасят до наблюдението на центровете за събиране на сперма

Центровете за събиране трябва:

1. да бъдат наблюдавани по такъв начин, че в тях да има само животни от видовете, чиято сперма ще се събира;

2. да бъдат наблюдавани по такъв начин, че да се води дневник, картотека или компютърен дневник за всички свине в центъра, като се дават подробности за породата, датата на раждане и идентификация на всяко от животните, а също така и дневник, картотека или компютърен дневник на всички проверки за заболявания и за всички извършени ваксинации, като се дава също така информация от картотеката за болестта/здравното състояние на всяко животно;

3. да бъдат редовно проверявани от официален ветеринарен лекар, поне два пъти в годината, при което да се извършат проверки на условията за одобрение и наблюдение;

4. да бъдат наблюдавани по такъв начин, че да не се допуска влизането на неоправомощени лица; оправомощените посетители трябва да се съобразяват с условията, установени от ветеринарния лекар на центъра;

5. да назначават технически компетентни служители, които са подходящо обучени за процедурите по дезинфекция и техниките на поддържане на хигиената, които се отнасят до контрола на разпространението на болестта;

6. да бъдат наблюдавани по такъв начин, че:

   а) в одобрените центрове да се обработва и съхранява само сперма, събрана в одобрен център, без тя да влиза в контакт с която и да е друга пратка от сперма;

   б) събирането, обработването и съхранението на сперма да става само в помещенията, определени за целта, и при условия на най-строга хигиена;

▼M1

в) всички уреди, които влизат в контакт със спермата или животното донор по време на събирането и обработката, да са правилно дезинфекцирани или стерилизирани преди употреба;

г) продукти от животински произход, използвани при обработката на сперма — включително добавки или разредител — да са получени от източници, които не представляват риск за здравето на животните или са третирани преди употреба по такъв начин, че да бъде предотвратен такъв риск;

д) колбите за съхранение и колбите за транспортиране да са правилно дезинфекцирани или стерилизирани преди началото на всяка операция по напълване;

е) използваното криогенно вещество да не е било използвано преди това за други продукти от животински произход;

ж) всяко събиране на сперма, разделено или не на индивидуални дози, да е ясно маркирано по такъв начин, че датата на събиране на спермата и породата и идентификацията на животното донор, както и името и регистрационният номер на центъра, предшествани от името на страната по произход, където е необходимо, под формата на код, да могат да бъдат лесно установени; характеристиките и формата на това маркиране ще бъдат установени при процедурата, установена в член 19.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

ГЛАВА I

Условия за допускане на животни до одобрени центрове за събиране на сперма

1. Всички животни, допуснати до център за събиране на сперма, трябва:

а) да са преминали поне 30-дневна карантина в помещение, което е специално одобрено за целта от компетентния орган на държавата-членка, и където се намират само животни, които имат най-малко същия здравен статус;

б) преди тяхното влизане в помещенията за карантина, описани в буква а), да са били избрани от стада или стопанства:

— които са свободни от бруцелоза в съответствие с член 3.5.2.1 от Международния кодекс за здравето на животните,

— в които не е имало животно, ваксинирано против шап през последните 12 месеца,

— в които не са били установени никакви клинични, серологични или вирологични доказателства за болестта на Ауески през предходните 12 месеца,

— които не са разположени в ограничена зона по силата на разпоредбите на законодателството на Общността като резултат от появата на болест по домашните свине.

Животните не трябва да са държани преди това в стадо с по-нисък статус.

в) преди периода на карантина, посочен в буква а), и в рамките на предишните 30 дни да са били подложени на следните тестове, извършени в съответствие със стандартите, установени в съответните директиви с отрицателен резултат:

— тест за реакция за свързване на комплемента (РСК) или тест с буфериран бруцелозен антиген по отношение на бруцелоза (от 1 януари 2001 г. тестът с буфериран бруцелозен антиген ще бъде единственият разрешен тест),

— серонеутрализиращ тест или тест Елиза с всички антигени на вируса на болестта на Ауески в случая на неваксинирани свине,

— или тест Елиза за G1 антигени на болестта на Ауески за свине, ваксинирани с G1 заличена ваксина,

— тест Елиза или серонеутрализиращ тест за наличие на класическа чума по свинете.

По отношение на бруцелозата, ако животните се окажат с положителен резултат, животни с отрицателни резултати се допускат в помещенията за карантина след потвърждение на статуса на свободни от бруцелоза стада или стопанства по произход на животните с положителна реакция.

Компетентният орган може да даде разрешение тестовете, посочени в настоящия параграф, да бъдат извършени в помещенията за карантина, при условие че резултатите станат известни преди началото на 30-дневния карантинен период, определен в буква а);

г) през последните 15 дни от периода на карантина с продължителност от най-малко 30 дни, посочен в буква а), са били подложени на следните тестове с отрицателни резултати;

— по отношение на бруцелозата, тест за реакция за свързване на комплемента (РСК) или тест с буфериран бруцелозен антиген (от 1 януари 2001 г. тестът с буфериран бруцелозен антиген ще бъде единственият разрешен тест),

— серонеутрализиращ тест или тест Елиза, с всички антигени на вируса на болестта на Ауески в случая на неваксинирани свине, или тест Елиза за G1 антигени на болестта на Ауески в случая на свине, ваксинирани с G1 заличена ваксина.

Без да се нарушават разпоредбите, приложими в случаите, когато са диагностицирани шап или други болести от списък А, ако някой от

▼M1

посочените по-горе тестове се окаже положителен, животното трябва да бъде отстранено незабавно от помещението за карантина. В случай на групова карантина компетентният орган трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира, че оставащите животни имат задоволителен здравен статус, преди да бъдат допуснати до центъра за събиране на сперма в съответствие с настоящото приложение.

По отношение на бруцелозата обаче, когато животните са с положителен тест, се прилага следният протокол:

i) позитивните серуми се подлагат на тест за серумна аглутинация, както и на теста, посочен в първо тире по-горе, който не е бил извършен,

ii) в стопанството по произход на животните с положителна реакция се извършва епидемиологично изследване,

iii) извършва се втора серия от тестове (тест с буфериран бруцелозен антиген, тест за серумна аглутинация, тест за реакция за свързване на комплемента) върху проби на животните с положителна реакция, събрани повече от седем дни след първото събиране.

Подозренията за бруцелоза ще бъдат потвърдени или отхвърлени въз основа на резултатите от изследването, извършени в стопанствата по произход и на сравнението на резултатите от двете серии от тестове.

Когато подозрението за бруцелоза бъде отхвърлено, животните, които са показали отрицателна реакция на първия тест за бруцелоза, могат да бъдат въведени в центъра. Животни, показали положителна реакция на един тест, могат да бъдат допуснати, ако са показали отрицателна реакция на две серии от тестове (тест с буфериран бруцелозен антиген, тест за серумна аглутинация, тест за реакция за свързване на комплемента), извършени в интервал от поне седем дни.

2. Всички тестове трябва да бъдат извършени в одобрена от държавата-членка лаборатория.

3. Животните могат да бъдат допускани до центъра за събиране на сперма с изричното разрешение на ветеринарния лекар на центъра. Всички движения на животните, както към, така и извън центъра, трябва да бъдат регистрирани.

4. Никое животно, допуснато до центъра за събиране на сперма, не трябва да проявява клинични признаци на болест в деня на допускане; всички животни трябва, без да се нарушава параграф 5, да идват директно от помещение за карантина, както е посочено в параграф 1, буква а), което в деня на изпращане на пратката официално отговаря на следните условия:

а) не е разположено в зона с ограничения, наложени съгласно разпоредбите на законодателството на Общността поради появата на болест по домашните свине;

б) ►M2 През последните 30 дни не са установени никакви клинични, патологични или серологични доказателства за наличие на болестта на Ауески ◄.

5. В случай че условията, определени в параграф 4, са изпълнени и рутинните тестове, посочени в глава II, са били извършени през последните 12 месеца, животните могат да бъдат прехвърлени от един център за събиране на сперма до друг със същия здравен статус без карантина или тестване, ако прехвърлянето е директно. Въпросното животно не може да влиза в директен или индиректен контакт с чифтокопитни животни с по-нисък здравен статус и използваните транспортни средства трябва да са били дезинфекцирани преди употреба.

6. В случай на търговия между държавите-членки животните се придружават от здравен сертификат в съответствие с образец 2 в приложение Е към Директива 64/432/ЕИО, при което дезинфекцията на транспортното средство е сертифицирана в раздел В, точка 4 като една от следните допълнителни гаранции, отговарящи на техния статус:

— животни, които идват директно от център за събиране на сперма, и отговарят на условията на Директива 90/429/ЕИО,

— животни, които идват директно от помещение за карантина и отговарят на условията за допускане на центъра за събиране на

▼M1

сперма, предвидени в глава 1 от приложение Б към Директива 90/429/ЕИО,

— животни, които идват директно от стопанство, в което са преминали предварителна карантинна процедура за допускане и отговарят на условията за допускане до карантина, предвидени в глава I, точка 1, букви б) и в), и точка 2 от приложение Б към Директива 90/429/ЕИО.

ГЛАВА II

Задължителни рутинни тестове за животни, държани в одобрен център за събиране на сперма

1. Всички животни, държани в одобрен център за събиране на сперма, трябва да бъдат подложени на следните тестове и да покажат отрицателни резултати:

   а) серонеутрализиращ тест или тест Елайза, с всички антигени на вируса на болестта на Ауески в случая на неваксинирани свине, или тест Елайза за G1 антигени на болестта на Ауески в случая на свине, ваксинирани със заличена ваксина G1;

   б) по отношение на бруцелозата — задължителен тест за реакция за свързване на комплемента или тест с буфериран бруцелозен антиген (от 1 януари 2001 г. тестът с буфериран бруцелозен антиген ще бъде единственият разрешен тест);

   в) тест Елиза или серонеутрализиращ тест за наличието на антитела на класическа чума по свинете.

   Тези тестове се извършват или:

   върху всички животни, когато напускат центъра, но не по-късно от 12 месеца след допускането им, ако не са напускали центъра преди този момент; вземането на проби може да бъде извършено в кланицата;

   или

   върху 25 % от животните в центъра, които са тествани на всеки три месеца.

   В този случай ветеринарният лекар на центъра гарантира представителността на взетите проби за всички животни в центъра, по-специално по отношение на възрастовата група и помещенията на нерезите. Освен това ветеринарният лекар на центъра гарантира също така тестването на всички животни поне веднъж по време на престоя им в центъра и най-малко на всеки 12 месеца, ако техният престой надвишава една година.

2. Всички тестове трябва да бъдат извършени в одобрена от държавата-членка лаборатория.

3. Ако резултатите от някой от посочените по-горе тестове се окажат положителни, животното трябва да бъде изолирано и спермата, събрана от него след последния тест с отрицателен резултат, не може да бъде обект на търговия в рамките на Общността.

   Спермата, събрана от всяко животно в центъра от датата на последния тест с отрицателен резултат на това животно, се съхранява в отделен склад и не може да бъде обект на търговия в рамките на Общността, докато здравният статус на центъра не бъде възстановен.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Условия, на които трябва да отговаря спермата, събрана в одобрени центрове за целите на търговията в рамките на Общността

1. Спермата трябва да бъде получена от животни, които:

   а) не показват клинични признаци на болест в деня, в който е събрана спермата;

   б) не са ваксинирани срещу шап;

   в) отговарят на изискванията на приложение Б, глава I;

   г) не се допускат до естествено осеменяване;

   д) са държани в центрове за събиране на сперма, които не трябва да са разположени в зона с наложени ограничения, определена съгласно разпоредбите на законодателството на Общността, което се отнася се до заразните болести по домашните свине;

   е) са държани в центрове за събиране на сперма, които през 30-дневния период непосредствено преди събиране на спермата са били свободни от болестта на Ауески.

2. В спермата след последното ѝ разреждане или в разредителя трябва да бъде добавена ефективна комбинация от антибиотици, по-специално срещу лептоспирии и микоплазми. В случай на замразена сперма антибиотиците трябва да бъдат добавени преди спермата да бъде замразена.

   Тази комбинация трябва да даде ефект, който да е най-малко еквивалентен на следните разреждания:

   не по-малко от: 500 µg стрептомицин на ml крайно разреждане
   500 IU пеницилин на ml крайно разреждане
   150 µg линкомицин на ml крайно разреждане
   300 µg спектиномицин на ml крайно разреждане.

   Незабавно след добавянето на антибиотиците разредената сперма трябва да се съхранява при температура не по-ниска от 15 °C за период от поне 45 минути.

3. Спермата за търговия в рамките на Общността трябва:

   а) да бъде съхранявана както е определено в глави I и II от приложение А, преди изпращане;

   б) да бъде транспортирана към държавите-членки по предназначение в колби, които са били почистени и дезинфекцирани или стерилизирани преди употреба и които са били запечатани преди изпращане от одобрените помещения за съхранение.

4. Държавите-членки могат да откажат допускане на тяхната територия или в регион на тяхната територия на сперма от центрове за събиране на сперма, в които са допуснати нерези, ваксинирани срещу болестта на Ауески, в случай че те са били признати за свободни от болестта на Ауески в съответствие с член 10 от Директива 64/432/ЕИО.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

1. Изпращач (име и пълен адрес)	**ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ** № ° ОРИГИНАЛ 2. Държава-членка на събиране
3. Получател (име и пълен адрес)	4. Компетентни органи
Забележки: а) Отделен сертификат трябва да се издаде за всяка пратка от сперма б) Оригиналът на настоящия сертификат трябва да придружава пратката до местоназначението	5. Компетентни местни органи
6. Място на товарене	
8. Транспортно средство	7. Име и адрес на центъра за събиране на сперма
9. Място и държава-членка по местоназначение	
11. Номер и кодова маркировка на контейнерите със сперма	10. Регистрационен номер на центъра за събиране на сперма

12. Идентификация на спермата

а) Брой на дозите	б) Дата/и на събиране	в) Порода
г) Идентификацията на животното донор		

13. Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам, че:

а) спермата, описана по-горе, е била събрана, обработена и съхранявана при условия, които отговарят на стандартите, установени в Директива 90/429/ЕИО;

б) спермата, описана по-горе, е била събрана от нерези:

i) в център за събиране на сперма, който съдържа само животни, които не са били ваксинирани срещу болестта на Ауески и които са реагирали отрицателно на серум неутрализационния тест или на Елайза тест за болестта на Ауески, в съответствие с разпоредбите на Директива 90/429/ЕИО [1]

или

ii) в център, в който някои или всички нерези са били ваксинирани срещу болестта на Ауески с GI меркерна ваксина; тези нерези са били серонегативни по отношение на болестта на Ауески преди ваксинацията и са били подложени три седмици по-късно на друго серологично изследване, което не е разкрило наличие на антитела, индуцирани от вируса на болестта; и в този случай спермата от всяка партида е била подложена на тест за изолиране на вируса за болестта на Ауески в лабораторията……. [2] и е дала отрицателна реакция [1];

в) спермата, описана по-горе, е била изпратена до мястото на товарането в запечатани контейнери при условия, които отговарят на разпоредбите на Директива 90/429/ЕИО.

Печат

Съставено в .....

Подпис .....

Име и квалификация (с главни букви) .....

.....

.....

[1] Ненужното — i) или ii) — се зачертава.

[2] Име на лабораторията, определена в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 90/429/ЕИО.